

தமிழ்நாடு அரசு

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

பிரிவு : TNPSC Group-II முதன்மை தேர்வு

பாடம் : சமூகப் - பொருளாதார பிரச்சனைகள் இந்தியா மற்றும் தமிழ்நாடு

பகுதி : மனித உரிமை பிரச்சனைகள்.

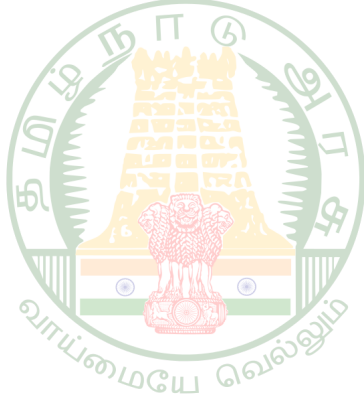
காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-II முதன்மை தேர்வுகளுக்கான காணொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனி நபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால், இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

மனித உரிமை பிரச்சனைகள்

மனித உரிமை மீறல்

- அரசு அல்லது அதன் முகவர்கள் (காவல்துறையினர், அதிகாரிகள் போன்றோர்) அல்லது அரசின் சார்பாகச் செயல்படும் எந்தவொரு நபரும், மற்றொரு நபரின் மனித உரிமைகளைக் குறைக்கவோ, அவமதிக்கவோ அல்லது தலையிடவோ செய்தால், அது மனித உரிமை மீறலாகும். எடுத்துக்காட்டுகள்:
 1. குற்றச் சந்தேகம் உள்ள நபர்கள் அல்லது குற்றவாளிகளை காவல்துறையினர் உடலளவில் சித்திரவதை செய்தல் – மனித கண்ணியம் மற்றும் உடல் பாதுகாப்புக்கான உரிமை மீறல்
 2. சம்பளம் மற்றும் பதவி உயர்வு கொள்கையில் ஏற்றத்தாழ்வு – வாய்ப்பு சம உரிமை மீறல்.

மனித உரிமை நீதிமன்றங்கள்

1. மனித உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1993 இன் பிரிவு 30: மாநில அரசு, உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியின் ஒப்புதலுடன், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு அமர்வு நீதிமன்றத்தை மனித உரிமைகளுக்கான நீதிமன்றமாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.
2. நோக்கம்: மனித உரிமை மீறல் மற்றும் வன்கொடுமையால் ஏற்படும் குற்றங்களின் விரைவான விசாரணை.
3. சட்ட பிரிவு 31: அந்த நீதிமன்றத்தில் ஒரு சிறப்பு அரசு வழக்கறிஞரைக் குறிப்பிடவும் நியமிக்கவும் மாநில அரசுக்கு வழங்குகிறது.

தொடர்புடைய சிக்கல்கள்

- "மனித உரிமை மீறல்களால் ஏற்படும் குற்றங்கள்" என்பதன் பொருளையும், மனித உரிமைகள் நீதிமன்றங்களால் உண்மையில் எந்த வகையான குற்றங்கள் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் சட்டம் விளக்கவில்லை.

- பிரத்யேக மனித உரிமை நீதிமன்றங்களை நிறுவுவதற்கும், சிறப்பு அரசு வழக்கறிஞர்களை நியமிப்பதற்கும் அரசு இதுவரை காலதாமதம் செய்து வருகிறது.

இந்தியாவில் மனித உரிமைகளைப் துகாப்பதற்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட விதிகள்

- இந்திய அரசியலமைப்பு மனித உரிமைகளின் முக்கியத்துவத்தை அரசியலமைப்பில் முறையாக அங்கீகரிக்கிறது. உலக மனித உரிமைகள் பிரகடனம், 1948 ன் தாக்கம் இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதி III மற்றும் IV முழுவதும் பிரதிபலிக்கிறது.

1. முகவுரை பின்வருவனவற்றை உறுதி செய்கிறது

1. அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத்தில் சமூக நீதி
2. சிந்தனை, வெளிப்பாடு, கோட்பாடு, சமய நம்பிக்கை மற்றும் வழிபாடு ஆகியவற்றின் சுதந்திரம்.
3. தகுதி மற்றும் வாய்ப்புகளில் அனைவருக்கும் சமத்துவம் அளிப்பதை ஊக்குவித்தல்.
4. மக்களிடையே சகோதரத்துவத்தை வளர்த்தல்

2. அடிப்படை உரிமைகள்

- அரசியலமைப்பின் மூன்றாம் பகுதியில் அடிப்படை உரிமைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. தனிநபர்களின் மனித உரிமைகள் மீதான மீறல்களுக்கு எதிராக இவை பாதுகாப்பை வழங்குகின்றன. அவை,
 1. சமத்துவ உரிமை (சரத்து 14 – 18)
 2. சுதந்திர உரிமை (சரத்து 19 – 22)
 3. கல்விக்கான உரிமை (சரத்து 21A)
 4. சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை (சரத்து 23 – 24)
 5. மதச்சுதந்திர உரிமை (சரத்து 25 – 28)
 6. பண்பாடு மற்றும் கல்வி உரிமை (சரத்து 29 – 30)
 7. அரசியலமைப்பிற்கு உட்பட்டு தீர்வுகாணும் உரிமைகள் (சரத்து 32–35).

3. அரசு கொள்கை வழிகாட்டு நெறிகள்

1. அரசியலமைப்பின் IV பகுதியில் 36 முதல் 51 வரையிலான சரத்துகள் மூலம் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவை முக்கியமாக சமூக நலனை குறிப்பாக சமூகத்தின் நலிந்த பிரிவினரின் நலனை நோக்கமாகக் கொண்டவை.
2. வழிகாட்டு நெறிகளை மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்:

- சமதர்ம கொள்கைகள் – அவை சரத்துகள் 38, 39, 39 A, 41, 42, 43, 43 A மற்றும் 47 ஆகியவற்றின் மூலம் மக்கள் நல அரசை நோக்கிய பாதையை அமைத்தன.
- காந்தியக் கொள்கைகள் – காந்தியால் கூறப்பட்ட மறுகட்டமைப்புத் திட்டத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. சரத்துகள் 43, 43B, 46 மற்றும் 47 ஆகியவை அரசியலமைப்பில் உள்ள மனித உரிமைகள் தொடர்பான காந்தியக் கொள்கைகளாகும்.
- தாராளவாத-அறிவுசார் கொள்கைகள் – சரத்துகள் 44, 45, 48A, 50 மற்றும் 51 இல் வழங்கப்பட்டுள்ள இவை தாராளவாதத்தின் சித்தாந்தத்தை பிரதிபலிக்கின்றன.

4. அடிப்படை கடமைகள்

1. குடிமக்களைப் பொறுத்த வரையில், அரசியலமைப்பில் கடமைகளைச் சேர்ப்பது என்பது ஒரு குடிமகன் உரிமைகளை அனுபவிக்கும் போது சில கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற கொள்கையை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறது.
2. உலக மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் 29(1) வது பிரிவு, "ஒவ்வொருவருக்கும் சமூகத்திற்கான கடமைகள் உள்ளன, அதில் மட்டுமே அவரது ஆளுமையின் சுதந்திரமான மற்றும் முழுமையான வளர்ச்சி சாத்தியமாகும்."
3. இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதி IV A இல் உள்ள சரத்து 51A வில் அடிப்படைக் கடமைகள் கூறப்பட்டுள்ளன.
4. மனித உரிமைகள் தொடர்பான அடிப்படைக் கடமைகள்:
 - மக்களிடையே ஒருமைப்பாட்டினையும், சகோதரத்துவத்தினையும் உருவாக்க வேண்டும்
 - பெண்களின் மாண்பிற்குப் பாதிப்பு ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கைகளைக் கைவிட வேண்டும்
 - அறிவியல் கோட்பாடு, மனித நேயம், ஆராய்ச்சி மனப்பான்மை மற்றும் சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றை வளர்த்தல்.
 - வன்முறையை முற்றிலும் ஒழித்தல்.
 - ஆறு வயது முதல் பதினான்கு வயதுக்குட்பட்ட சிறார்கள் கல்வி கற்பதற்கான வாய்ப்புகளை அச்சிறார்களின் பெற்றோர் அல்லது பாதுகாப்பாளர் வழங்க வேண்டும்

5. இந்தியாவில் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான சட்ட விதிகள்

1. குடியியல் உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1955
2. ஒழுக்க நெறி பிறழ்தல் தடுப்பு சட்டம், 1956
3. இந்திய மகப்பேறு உதவிச் சட்டம் 1961
4. வரதட்சணை தடுப்புச் சட்டம், 1961
5. சம ஊதியச் சட்டம், 1976
6. கொத்தடிமைத் தொழிலாளர் முறை ஒழிப்புச் சட்டம், 1976

7. குழந்தைத் தொழிலாளர் (தடுப்பு மற்றும் ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 1986
8. பெண்களை இழிவாகக் காட்டுவதைத் தடுக்கும் தடுப்பு சட்டம், 1986
9. உடன்கட்டை ஏறுதல் (தடுப்பு) சட்டம், 1987
10. ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் (வன்கொடுமைத் தடுப்பு) சட்டம், 1989.
11. தேசிய மகளிர் ஆணையச் சட்டம், 1990
12. தேசிய சிறுபான்மையினர் ஆணையச் சட்டம், 1992
13. தேசிய தூய்மை பணியாளர் ஆணைய சட்டம், 1993
14. பிற்படுத்தப்பட்ட. வகுப்பினர்களுக்கான தேசிய ஆணையச் சட்டம், 1993
15. தேசிய குழந்தைகள் உரிமைக்கான பாதுகாப்பு ஆணைய சட்டம், 2005
16. குடும்ப வன்முறைகளிலிருந்து பெண்களைப் பாதுகாக்கும் சட்டம் 2005
17. பெற்றோர் மற்றும் மூத்த குடிமக்கள் பராமரிப்பு மற்றும் நலச் சட்டம்-2007
18. கல்வி உரிமைச் சட்டம், 2009
19. பாலியல் குற்றங்களில் இருந்து குழந்தைகளை பாதுகாத்தல் சட்டம், 2012
20. பணியிடத்தில் பாலியல் வன்முறை (தடுப்பு, பாதுகாப்பு, குறைதீர்ப்பு) சட்டம், 2013
21. இளஞ்சிறார் நீதி (குழந்தைகள் பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு) சட்டம், 2015
22. மாற்றுத் திறனாளிகள் உரிமைச் சட்டம் 2016
23. மனநல சுகாதார பராமரிப்புச் சட்டம் - 2017
24. தொழில்சார் பாதுகாப்பு, உடல்நலம் மற்றும் வேலை நிலைமைகள் குறியீடு, 2020
25. சுகாதாரம் சார் பணியாளர்களுக்கான தேசிய ஆணைய சட்டம் 2020

மனித உரிமை தொடர்பான பிரச்சினைகள்

- மனித உரிமை மீறல் என்பது அனைத்து மனிதர்களுக்கும் சட்டப்பூர்வமாக உள்ள சிந்தனை உரிமை மற்றும் இயக்க சுதந்திரத்தை அனுமதிக்காதது ஆகும்.
- இனம், பாலினம், தேசியம், மொழி, மதம் அல்லது வேறு எந்த நிலைகளையும் பொருட்படுத்தாமல் அனைத்து மனிதர்களுக்கும் உள்ளார்ந்த உரிமைகள் - ஐக்கிய நாடுகள்.
- 10 டிசம்பர்-மனித உரிமைகள் தினம்

சர்வதேச மனித உரிமைகள் ஒப்பந்தங்கள்:

- சர்வதேச மனித உரிமைக்கான பிரகடனம் (UDHR): (10 டிசம்பர், 1948).
- அனைத்துலக குடிசார் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் உடன்படிக்கை (1966)
- பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் மீதான சர்வதேச உடன்படிக்கை (1966)

பெண்கள் உரிமை மீதான பிரச்சினைகள்

1. பாலியல் வன்கொடுமை மற்றும் குடும்ப வன்முறை

- பாலியல் வன்கொடுமை சம்பவங்கள் தொடர்ச்சியான பிரச்சனையாக (கூட்டுப் பாலியல் வன்கொடுமை, சிறார் பாலியல் வன்கொடுமை) உள்ளது.
- தேசிய மகளிர் ஆணையம் (NCW), இந்தியாவில் தேசிய அளவிலான பொது முடக்க அமலாக்கத்திற்குப் பிறகு, குடும்ப வன்முறை வழக்குகள் அதிகரித்து வருவதைக் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.
- சமீபத்தில், ஐநா பொதுச்செயலாளர், கோவிட்-19 தொற்றுநோயை சமாளிக்க பல நாடுகளால் விதிக்கப்பட்ட பொது முடக்க நடவடிக்கைகளுக்கு மத்தியில் "உலகளவில் குடும்ப வன்முறை அதிகரிப்பை கவனிக்கவும், தடுக்கவும்" அரசாங்கங்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

பாலியல் துன்புறுத்தல்

- ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட விரும்பத்தகாத செயல்கள் அல்லது நடத்தை, அதாவது உடல் தொடர்பு, பாலுறவிற்கான கோரிக்கை, பாலுணர்வைத் தூண்டும் கருத்துக்கள், அல்லது ஆபாசப் படங்களைக் காட்டுதல்.
- பாலியல் வன்கொடுமை பெண்களின் கண்ணியத்தையும் தன்னம்பிக்கையையும் பறிக்கிறது.

வரதட்சணை

- வரதட்சணை என்பது சமூகத் தீமையாகும். இது பெண்களுக்கு கற்பனை செய்ய முடியாத சித்திரவதைகளையும் குற்றங்களையும் ஏற்படுத்துவதுடன், இந்திய திருமண அமைப்பையும் பாதிக்கிறது.
- சமீபத்திய தசாப்தங்களில், குறிப்பாக வட இந்தியாவின் சில பகுதிகளில் வரதட்சணை முறையானது, திருமணத்தின் இன்றியமையாத அங்கமாகிவிட்டது.
- இந்தச் சுரண்டல் அமைப்பு, பரிசுகள் மற்றும் வாழ்த்துக்களைத் தரும் பழக்கத்தை, கட்டாயமாக பணம், மரியாதை மற்றும் அடிபணிதல் ஆகியவற்றுக்கான தேவையாக மாற்றி, பெண்களை குடும்பச் சுமையாகக் கருதும் சமூகமாக மாற்றி இந்திய சமூகத்தின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கிறது.

அமில வீச்சு

- கடந்த பத்தாண்டுகளில் இந்தியாவில் குறிப்பாக பெண்கள் மீதான அமில வீச்சு, அதிக அளவில் நடைபெற்று வருகிறது
- அமில வீச்சு என்பது பொதுவாக, பெண்களை சிதைக்கும் அல்லது கொல்லும் நோக்கத்துடன் பெண்களுக்கு எதிராக செய்யப்படும் கொடூரமான குற்றமாகும்.

2. குழந்தைகள் உரிமை தொடர்பான பிரச்சினைகள்

- குழந்தை, இளவயது மற்றும் கட்டாய திருமணம்:
- பெருந்தொற்று காலத்தில் குழந்தை திருமணங்கள் அதிகரித்துள்ளன.
- பெருந்தொற்று காரணமாக குழந்தைகளின் பொருளாதார பாதிப்பு அதிகரித்தல் மற்றும் குடும்ப உறுப்பினர்கள் தங்கள் பொருளாதார நலன்களுக்காக பெரும்பாலும் தங்களின் பதின்பருவ பெண் குழந்தைகளை திருமணம் செய்து வைக்க உந்தப்படுகின்றனர்.

குழந்தைகள் மீதான பாலியல் சுரண்டல்

1. POCSO சட்டத்தின் கீழ் 16 முதல் 18 வயதுடைய "பாதிக்கப்பட்டவர்களின்" எண்ணிக்கை மற்ற எல்லா வயதினரையும் விட அதிகமாக உள்ளது.
2. 18 வயதுக்கு குறைவானவர்களை பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவது சட்டவிரோதமானது.

3. சாதி மற்றும் மத அடிப்படையிலான பிரச்சினைகள்

- சாதியை கௌரவமாக கருதும் உணர்வு: மற்ற சாதிகளை விட தனது சாதி மீதான மேலான உணர்வு. கிராமப்புறங்களில் உள்ள தலித்துகள் இந்துக் கோயில்களில் வழிபட தடை செய்யப்பட்டுள்ளனர் மற்றும் உயர்சாதியினர் வசிக்கும் பகுதிகளில் காலணிகளை அணிய அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.
- வகுப்புவாத மற்றும் இனப் பிரச்சினைகள்:
- பசு பாதுகாப்பு குழுக்களால் பலர் தாக்கப்பட்டனர் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் பலர் சிறுபான்மையினர் ஆவர். ஆப்பிரிக்க நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் இந்தியாவில் இனவெறி மற்றும் பாகுபாடுகளை எதிர்கொண்டனர்.

4. தொழிலாளர் உரிமை பிரச்சினைகள்:

திணிக்கப்பட்ட / கட்டாய உடல் உழைப்பு

1. பல மாநிலங்களில் கொத்தடிமைத் தொழிலாளர் முறை கவலைக்குரியதாகத் தொடர்கிறது.
2. மிகவும் பின்தங்கிய சமூகத்தினர் கட்டாய உடல் உழைப்பு மற்றும் தொழிலாளர் கடத்தலில் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

வேலைவாய்ப்பு தொடர்பான பாகுபாடு

1. ஊதியம் தொடர்பான பாலின பாகுபாடு
2. சட்டமும் விதிமுறைகளும் அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கவில்லை.

5. பழங்குடியினர் உரிமை தொடர்பான பிரச்சினைகள்

நிலத்திலிருந்து அந்நியப்படுத்தப்படுதல்

1. சிவப்பு தாழ்வார பகுதிகளில் (குறிப்பாக ஜார்கண்ட், ஒடிசா, மத்திய பிரதேசம்) நிர்வாக பற்றாக்குறை முக்கிய பிரச்சனை ஆகும்.
2. முழுமையடையாத நிலச் சீர்திருத்தங்கள் பழங்குடியினரின் நல்வாழ்வைப் பாதிக்கின்றன.

அடையாளச் சிதைவு

1. பழங்குடியினரின் பாரம்பரிய நிறுவனங்கள் மற்றும் பழங்குடியினரின் சட்டங்கள் நவீன நிறுவனங்களுடன் முரண்படுகின்றன. இது பழங்குடியினரிடையே தங்கள் அடையாளத்தைப் பாதுகாப்பதில் அச்சத்தை உருவாக்குகிறது.
2. பழங்குடியினரின் பேச்சுவழக்குகள் மற்றும் மொழிகளின் அழிவு போன்றவை.

6. உரிமையியல் சுதந்திரச் சிக்கல்கள்

மனித கடத்தல்

1. பாலியல் வன்கொடுமை, அச்சுறுத்தல் அல்லது வற்புறுத்தல் போன்ற வழிகளைப் பயன்படுத்தி நபர்களை கடத்தல், ஆட்சேர்ப்பு செய்தல், இடமாற்றம் செய்தல், அடைக்கலம் கொடுத்தல் மற்றும் பெறுதல் போன்றவை.
2. இந்த நபர்களின் சுரண்டல் விபச்சாரம், உடல் உறுப்பு வர்த்தகம், பாலியல் சுரண்டல், கட்டாய உடல் உழைப்பு மற்றும் அடிமைத்தனம் போன்ற பல்வேறு இழிவான வடிவங்களை கொண்டது.

அடிமைத்தனம்

1. Walk Free Foundation, 2016 இன் அறிக்கையின்படி, இந்தியாவில் சுமார் 18 மில்லியன் அடிமைகள் உள்ளனர்.
2. அடிமைத்தனத்தின் நவீன வடிவங்கள்: குழந்தைத் தொழிலாளர், கட்டாயத் திருமணம், ஆள் கடத்தல், கொத்தடிமைத் தொழிலாளி, கட்டாய யாசகம் பெறுதல்.

கும்பல் வன்முறை

1. 2014 முதல், சட்டவிரோத பசுக் கடத்தல்காரர்களைக் குறிவைத்து பெரும்பாலும் கும்பல் வன்முறைகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் உரிமம் பெற்ற பசு வியாபாரிகளும் கூட பாதிக்கப்படுகின்றனர்.
2. கும்பல் வன்முறை என்பது மனித கண்ணியத்தை மீறுவதாகும். அரசியலமைப்பின் பிரிவு 21 மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமைக்கான பிரகடனத்தின் மீறல் ஆகும்.

7. ஊடகவியலாளர்கள் துன்புறுத்தப்படுதல்

- அரசாங்கம் பொதுவாக கருத்துச் சுதந்திரத்தை மதிப்பினும், (இந்திய) அரசை, தங்கள் அறிக்கைகளிலும் சமூக ஊடகங்களிலும் விமர்சிக்கும் ஊடகவியலாளர்கள் துன்புறுத்தப்படுவதும் தடுத்து வைக்கப்படுவதும் தொடர்கிறது.
- வன்முறை, அச்சுறுத்தல்கள் அல்லது பத்திரிகையாளர்களுக்கு எதிரான நியாயமற்ற கைதுகள் அல்லது வழக்குகள் உள்ளிட்ட ஊடகங்கள் மீதான கட்டுப்பாடுகள் இதில் அடங்கும்.

8. தனிப்பட்ட தரவை அணுகுதல்

- இணைய நிறுவனங்களிடமிருந்து பயனர்களின் தரவுகளுக்கான அரசாங்கத்தின் கோரிக்கைகள் வியத்தகு அளவில் அதிகரித்துள்ளன. அரசாங்கம் 2019 ஆம் ஆண்டில் முகநூலில் இருந்து 49,382 பயனர் தரவு கோரிக்கைகளை செய்துள்ளது, இது 2018 ஐ விட 32% அதிகரித்துள்ளது. அதே காலகட்டத்தில், கூகுளிடம் (Google) அரசு கோரிக்கைகள் 69% அதிகரித்தது. அதே நேரத்தில் ட்விட்டரிடம் (Twitter) அரசு கோரிக்கைகள் 68% அதிகரித்துள்ளது.

9. காவல் மரணம்

- காவல் மரணம் என்பது காவல்துறையின் காவலில் உள்ள ஒருவரின் மரணம் ஆகும்.
- தமிழ்நாடு காவல்துறையின் கொடூரமான தாக்குதல் விளைவாக பழக்கடை உரிமையாளரான 47 வயதான முருகேசன் இறந்தது கவனத்தை ஈர்த்தது.
- பென்னிக்ஸ் மற்றும் அவரது தந்தை ஜெயராஜ் ஆகியோரும் ஜூன் 2020 இல் தூத்துக்குடி சாத்தான் குளத்தில் காவல்துறையின் காவலில் இருக்கும் போது இறந்தனர்.

நியாயமற்ற தடுப்பு காவல்

- குடியரிமைச் சட்டங்களுக்கு எதிரான போராட்டக்காரர்கள் மற்றும் பல்வேறு சம்பவங்களில் ஈடுபட்டோர் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் தடுப்புச் சட்டம், 1967ன் கீழ் தடுப்பு காவலில் வைக்கப்பட்டதை ஏப்ரல் 2020 இல் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை குறிப்பிட்டுள்ளது.
- ஜம்மு & காஷ்மீரின் பொதுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் 1978ன் கீழ் அரசியல்வாதிகள் தடுத்து வைக்கப்பட்டதும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

10. கட்டுப்பாட்டு விதிகள் மற்றும் விசாரணை இல்லாமை

- அரசு சாரா நிறுவனங்களின் மீதான அதிகப்படியான கட்டுப்பாடு விதிகள், அரசியல் பங்கேற்பிற்கான கட்டுப்பாடுகள், அரசாங்கத்தின் அனைத்து மட்டங்களிலும் பரவலான ஊழல், பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் மற்றும் கட்டாய குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் கொத்துடிமைத் தொழிலாளர்களுக்கான விசாரணை மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் இல்லாமை.

11. மத சுதந்திரம்

- மத சுதந்திரத்தை மீறுதல்; மதம் சார்ந்த அல்லது சமூக நிலை அடிப்படையில் பெண்கள் உட்பட சிறுபான்மை யினர் குழுக்களின் உறுப்பினர்களை குறிவைத்து நிகழும் வன்முறை மற்றும் பாகுபாடு சம்பந்தப்பட்ட குற்றங்கள்.

இந்தியாவில் தற்போதைய சூழ்நிலை

- NHRC ஆல் இந்தியாவில் பதிவு செய்யப்பட்ட மொத்த உரிமை மீறல் வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 2018-19 இல் 89,584 ஆக இருந்து 2019-20 இல் 76,628 ஆகவும், 2020-21 இல் 74,968 ஆகவும் குறைந்துள்ளது.
- 2021-22ல், அக்டோபர் 31 (2021) வரை 64,170 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இந்தியாவில் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல்

1. அடிப்படை உரிமைகள்: சரத்துகள் 12 முதல் 35 வரை
2. அரசின் வழிகாட்டு நெறிமுறைகள் கோட்பாடுகள்: சரத்து 36 முதல் 51 வரை
3. மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு சட்டம், 1993.
4. தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம், 1993.

இந்தியாவில் மனித உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கான நடவடிக்கைகள்

1. இந்தியாவில் தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்திற்கு அதிகாரத்தை வழங்குதல்.
2. விசாரணை மற்றும் நீதிமன்ற தீர்ப்பின் செயல்திறனை மேம்படுத்துதல் தொடர்பான குற்றவியல் நீதி அமைப்பில் சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளுதல்.
3. நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் 2006 பரிந்துரை படி, நல்லாட்சிக்கான பொருத்தமான கட்டமைப்பு.
4. சட்ட கட்டமைப்பின் மூலம் அகதிகள் மற்றும் புகலிடம் கோருவோர்களைப் பாதுகாக்க ஒரு பயனுள்ள அமைப்பை நிறுவுவதற்கான மசோதாவை சசி தரூர் மக்களவையில் அறிமுகப்படுத்தினார்.
5. தற்போதைய மற்றும் அடுத்த தலைமுறைகளுக்கு மதிப்பு அடிப்படையிலான கல்வி முறை மற்றும் விரிவான பாடத்திட்டத்தை உருவாக்குவதன் மூலம் மனித உரிமைகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துதல்.

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம்

- இந்தியாவின் தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் (NHRC) என்பது 1993 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 12 ஆம் தேதி நிறுவப்பட்ட ஒரு சுதந்திரமான சட்ட ரீதியிலான அமைப்பாகும். மனித உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் (PHRA), 1993 இன் விதிகளின்படி, NHRC உருவாக்கப்பட்டது. இச்சட்டம் பின்னர் 2006 இல் திருத்தப்பட்டது.

- இது நாட்டின் மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு அமைப்பு. இது 1991 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம், மனித உரிமைகளை மேம்படுத்தி, பாதுகாப்பதற்காக, பாரிஸில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பாரிஸ் கோட்பாடுகளுக்கு இணங்குகிறது மற்றும் 20 டிசம்பர் 1993 அன்று ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

அமைப்பு

1. தலைவர் மற்றும் எட்டு உறுப்பினர்கள் (நான்கு முழுநேர உறுப்பினர்கள், நான்கு – உறுப்பினர்களாக கருதப்படுவோர்)
2. தலைவர்: இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதியாக அல்லது உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருந்த ஒருவர்.
3. மற்ற உறுப்பினர்கள்:
 - மனித உரிமைகள் தொடர்பான விவகாரங்களில் அறிவு அல்லது நடைமுறை அனுபவம் உள்ளவர்கள்.
 - அதில் குறைந்தபட்சம் ஒரு பெண்ணாவது இருப்பர்.
4. பதவி வழி உறுப்பினர்கள்: சிறுபான்மையினர், பட்டியலில் கண்ட சாதியினர், பட்டியலில் கண்ட பழங்குடியினர், மகளிர், பிற்படுத்தப்பட்டோர், குழந்தை உரிமைகள் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றிற்கான தேசிய ஆணையங்களின் தலைவர்கள் மற்றும் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான முதன்மை ஆணையர்.
5. தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் குடியரசு தலைவரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

NHRC-ன் பங்கு மற்றும் செயல்பாடு

1. இது ஒரு உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்டுள்ளது மற்றும் அதன் நடவடிக்கைகள் நீதித்துறை தன்மையைக் கொண்டுள்ளன.
 - NHRC மனித உரிமை மீறல் தொடர்பான குறைகளை தானாகவோ அல்லது மனுவைப் பெற்ற பின்னரோ விசாரிக்கிறது.
 - மனித உரிமை மீறல் குற்றச்சாட்டுகள் சம்பந்தப்பட்ட எந்தவொரு நீதித்துறை நடவடிக்கைகளிலும் தலையிடும் அதிகாரம் அதற்கு உண்டு.
2. மனித உரிமை மீறல் புகார்களை விசாரிப்பதற்காக மத்திய அரசு அல்லது எந்த மாநில அரசின் எந்தவொரு அதிகாரி அல்லது விசாரணை அமைப்பின் சேவைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு இது அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.
3. ஒரு விஷயத்தை அது நிகழ்ந்து ஒரு வருடத்திற்குள் ஆணையத்தால் விசாரிக்க முடியும், அதாவது மனித உரிமை மீறல் செயல் நடந்ததாகக் கூறப்படும் தேதியிலிருந்து ஒரு வருடம் முடிந்த பிறகு எந்தவொரு விஷயத்தையும் விசாரிக்க ஆணையத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை.
4. ஆணையத்தின் செயல்பாடுகள் பரிந்துரைத் தன்மை கொண்டவை.

5. மனித உரிமைகளை மீறுபவர்களை தண்டிக்கவோ, பாதிக்கப்பட்டவருக்கு பண நிவாரணம் உட்பட எந்த நிவாரணத்தையும் வழங்கவோ அதற்கு அதிகாரம் இல்லை.
6. ஆயுதப்படை உறுப்பினர்களின் மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாக இது வரையறுக்கப்பட்ட பங்கு, அதிகாரங்கள் மற்றும் அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளது.
7. தனியார் தரப்பினரால் ஏற்பட்ட மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாக விசாரிக்க இதற்கு அதிகாரம் இல்லை.
8. சிறைக் கைதிகளின் வாழ்க்கை நிலையினை கவனமாக ஆராய்வதற்கும், அதற்கான பரிந்துரைகளை வழங்கவும், மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள எந்தவொரு சிறைக்கும் அல்லது வேறு எந்த நிறுவனத்திற்கும் செல்லலாம்.
9. இது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் அல்லது அப்போதைக்கு அமலில் உள்ள சட்டத்தின் கீழ் மனித உரிமைகளின் பாதுகாப்பிற்காக வகை செய்யப்பட்டுள்ள நடைமுறைகளை மறு ஆய்வு செய்யலாம். அவற்றைத் திறம்பட செயற்படுத்துவதற்கான நடைமுறைகளை பரிந்துரை செய்யலாம்.
10. மனித உரிமைகள் பற்றிய துறையியல் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்வதை இது ஊக்குவிக்கிறது.
11. இவ்வாணையம், மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு குறித்த விழிப்புணர்வை சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரிவினர்களுக்கிடையில், மக்கள் தொடர்பு சாதனங்கள், கருத்தரங்கங்கள், ஊடகங்கள் மற்றும் பிரசுரங்கள் வாயிலாக பரப்பலாம்.

மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையம்

- மனித உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1993 மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையத்தையும் உருவாக்குவதற்கு வழிவகுக்கிறது.

அமைப்பு

- தலைவர் மற்றும் இரண்டு உறுப்பினர்கள்.
- தலைவர் ஓய்வு பெற்ற உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியாகவோ அல்லது உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாகவோ இருக்க வேண்டும்

உறுப்பினர்கள்

- உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாக பணியாற்றுவவராகவோ அல்லது ஓய்வு பெற்ற நீதிபதியாகவோ அல்லது குறைந்தபட்சம் ஏழு ஆண்டுகள் மாவட்ட நீதிபதியாகவோ அனுபவம் பெற்றவர்கள்.
- ஒரு உறுப்பினர் மனித உரிமைகள் தொடர்பில் அறிவு அல்லது நடைமுறை அனுபவம் உள்ளவராகவும் இருக்க வேண்டும்.
- மாநில ஆளுநர் தலைவர் மற்றும் பிற உறுப்பினர்களை நியமிக்கிறார்.

ஆணையத்தின் செயல்பாடுகள்

1. தாமே முற்பட்டோ அல்லது பாதிக்கப்பட்டவரால் அல்லது நபர் ஒருவரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனு ஒன்றின் பேரில்;-
 - மனித உரிமைகளின் மீறுகைக்கான அல்லது அதில் தலையீட்டு குறைத்தலுக்கான; அல்லது
 - அரசு பணியாளர் ஒருவரால் அத்தகைய மீறுகையைத் தடுப்பதில் காணப்பட்ட கவனமற்ற தன்மைக்கான முறையீட்டினை விசாரித்தல் வேண்டும்.
2. நீதிமன்றம் ஒன்றின் முன்னர் முடிவுறா நிலையிலுள்ள மனித உரிமை மீறலுக்கான குற்றச்சாட்டு எதனையும் உள்ளடக்கியுள்ள நடவடிக்கை எதிலும் மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையர் அத்தகைய நீதிமன்றத்தின் ஒப்புதலுடன் தலையிடலாம்.
3. அணுகுமுறை, சீர்திருத்தம் அல்லது பாதுகாப்பு நோக்கங்களுக்காக மாநில அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள சிறைச்சாலை அல்லது நிலையம் எதிலும் எங்கே நபர்கள் காவலில் வைக்கப்படுள்ளார்களோ அல்லது அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்களோ அங்கே இருக்கின்றவர்களின் வாழ்க்கை நிலையினை கவனமாக ஆராய்வதற்கும் அதில் பரிந்துரைகளை செய்வதற்கும் மாநில மனித உரிமை ஆணையம் அதனைப் பார்வையிடலாம்.
4. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் அல்லது அப்போதைக்கு அமலில் உள்ள சட்டத்தின் கீழ் மாநில மனித உரிமைகளின் பாதுகாப்பிற்காக வகை செய்யப்பட்டுள்ள நடைமுறைகளை மறு ஆய்வு செய்யலாம். அவற்றைத் திறம்படச் செயற்படுத்துதற்கான நடைமுறைகளைப் பரிந்துரை செய்யலாம்.
5. வன்முறைச் செயல்கள் (தீவிரவாதம்) உள்ளடங்கலாக மனித உரிமைகள் மீறப்படுவதை தடுத்து நிறுத்துகின்ற செயல்களை மறு ஆய்வு செய்தல் மற்றும் தீர்வுக்கான உரிய நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரை செய்யலாம்.
6. மனித உரிமைகள் மீதான உடன்படிக்கைகள், பிற பன்னாட்டு ஆவணங்களைக் கவனமாக ஆராயவும் அவை திறம்பட செயற்படுதலுக்குப் பரிந்துரை செய்யலாம்.
7. மனித உரிமைகள் பற்றிய துறையியல் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளவும் அதனை மேம்படுத்தவும் பல கள ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் பணியினை ஆணையமே மேற்கொள்ளலாம்.
8. ஆணையம், மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு குறித்த விழிப்புணர்வை சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரிவினர்களுக்கிடையில், மக்கள் தொடர்பு சாதனங்கள், கருத்தரங்கங்கள், ஊடகங்கள் மற்றும் பிரசுரங்கள் வாயிலாக பரப்பலாம்.
9. மனித உரிமை போன்ற துறைகளில் பணிபுரிந்து வரும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள், அமைப்புகளின் மனித உரிமை பாதுகாப்பு முயற்சிகளை ஊக்குவிக்கின்றது.
10. மனித உரிமை மேம்பாட்டிற்குத் தேவையானதென்று கருதுகின்ற இன்னபிற பணிகளையும் மாநில மனித உரிமை ஆணையம் ஆற்றலாம்.

சர்வதேச மனித உரிமைகளுக்கான மசோதா

- சர்வதேச மனித உரிமைகள் மசோதா ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஐந்து முக்கிய மனித உரிமைகள் ஒப்பந்தங்களைக் கொண்டுள்ளது, அவை அடிப்படை சுதந்திரங்களை வழங்குவதற்கும், மக்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் உதவுகின்றன. இதில் அடங்குவன:
 1. சர்வதேச மனித உரிமைக்கான பிரகடனம், 1948 (மனிதர்களின் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களைப் பற்றி கூறுகிறது)
 2. அனைத்துலக குடிசார் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் உடன்படிக்கை (ICCPR) (1966) –தனிநபர்களின் குடிமையியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளை அதன் உறுப்பு நாடுகள் மதித்து நடந்திட வழிகோலுகிறது.
 - சர்வதேச பொருளாதார சமூக பண்பாட்டு உரிமைகள் உடன்படிக்கை (1966)
 - ICCPR க்கு முதல் விருப்ப நெறிமுறை, 1966 – ICCPR உடன்படிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தனிநபர்களின் உரிமைகளை மீறுதல் குறித்து புகாரளிக்க அனுமதிக்கிறது.
 - ICCPR க்கு இரண்டாவது விருப்ப நெறிமுறை, 1989 –மரண தண்டனையை ஒழிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது.
 3. இது மனிதர்களின் பிறப்பு உரிமையான குடிமையியல், கலாச்சார, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் சமூக உரிமைகளை வகுக்கிறது.

ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் அவை (UNHRC)

1. ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் அவை என்பது, 2006 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையால் அமைக்கப்பட்ட, உலகெங்கிலும் உள்ள மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் மேம்படுத்துவதற்குமான, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஒரு சிறப்பு அமைப்பாகும்.
2. தலைமையகம்: சுவிட்சர்லாந்தில் உள்ள ஜெனிவாவில் உள்ள ஐக்கிய நாடுகளின் அலுவலகம். உலகெங்கிலும் உள்ள மனித உரிமைகளை மேம்படுத்தி, பாதுகாப்பதற்கு அதன் உறுப்பு நாடுகள் பொறுப்பேற்கின்றன.
3. அதன் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று, ஒவ்வொரு ஐ.நா. உறுப்பு நாட்டின் மனித உரிமைப் பதிவேடுகளை நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மறுபரிசீலனை செய்வதும், முன்னேற்றத்திற்கான பரிந்துரைகளைச் செய்வதும் ஆகும்.
4. இந்த அவை 47 உறுப்பினர்களை கொண்டதாக உள்ளது, உறுப்பினர்கள் ஐ.நா. பொது அவையால் நேரடியாக, ரகசிய வாக்கெடுப்பு முறை மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர், பதவிக்காலம் மூன்று ஆண்டுகள். இதன் உறுப்பினர்கள் அனைவரும், புவியியல் ரீதியான சமத்துவ-சுழற்சி அடிப்படையில் ஐக்கிய நாடுகளின் "மண்டலக் குழுக்கள் முறையில்" தேர்வு செய்யப்படுவர்.
5. 2019 இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகள் அவைக்கு இந்தியாவை, அதிக வாக்கு எண்ணிக்கை அடிப்படையில் பொது அவை தேர்ந்தெடுத்து உறுப்பினராக்கியது. உறுப்பு நாடுகள், இரண்டு முறைக்கு மேல் தொடர்ச்சியாக மூன்று ஆண்டுகள் பதவியில் இருக்க முடியாது.